

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA 2010/45/ES

2010 m. liepos 13 d.

kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę,

laikydamosi specialiosios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvoje 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾ nustatytos pridėtinės vertės mokesčiui (toliau – PVM) taikomos sąlygos ir taisyklės, susijusios su sąskaitomis faktūromis, siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą. Pagal šios direktyvos 237 straipsnį Komisija pateikė ataskaitą, kurioje atsižvelgiant į technologinius pokyčius nurodyti tam tikri elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo sunkumai ir, be to, nustatytos tam tikros kitos sritys, kuriose reikėtų supaprastinti PVM taisykles siekiant gerinti vidaus rinkos veikimą.
- (2) Kadangi apskaita turi būti pakankamai išsami, kad valstybės narės galėtų kontroliuoti laikinai iš vienos valstybės narės į kitą gabenamas prekes, turėtų būti aiškiai apibrėžta, kad į apskaitą įtraukiama informacija apie laikinai iš vienos valstybės narės į kitą gabenamų prekių vertinimą. Be to, prekių pervežimas vertinimo tikslais į kitą valstybę narę neturėtų būti laikomas prekių tiekimu PVM tikslais.
- (3) Reikėtų patikslinti taisykles, reglamentuojančias prievolę apskaičiuoti PVM už Bendrijos viduje tiekiamas prekes ir Bendrijos viduje įsigyjamą prekes, siekiant užtikrinti, kad sumuojančiose ataskaitose būtų pateikiama vienoda informacija ir kad būtų laiku keičiamasi informacija naudojant tas ataskaitas. Be to, tikslinga nepertraukiamą prekių tiekimą iš vienos valstybės narės į kitą ilgesniu nei vieno kalendorinio mėnesio laikotarpiu laikyti užbaigtu kiekvieno kalendorinio mėnesio pabaigoje.
- (4) Siekdamas padėti mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurioms sudėtinga sumokėti PVM kompetentingai institucijai prieš gaunant mokėjimą iš įsigyjantių asmenų, valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti apskaičiuoti PVM naudojantis pinigų apskaitos sistema, pagal kurią prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas gali sumokėti PVM kompetentingai institucijai gavęs apmokėjimą už tiekias prekes ar teiktas paslaugas ir pagal kurią jam suteikiama teisė į atskaitą, kai jis sumoka už tiekiamas prekes ar teiktas paslaugas. Tai turėtų sudaryti galimybes valstybėms narėms įdiegti neprivalomą pinigų apskaitos sistemą, kuri nedarytų neigiamo poveikio grynųjų pinigų srautui, susijusiam su jų pajamomis iš PVM.
- (5) Siekiant įmonėms užtikrinti teisinį tikrumą dėl prievolių išrašyti sąskaitas faktūras, turėtų būti aiškiai nurodyta, kurios valstybės narės, sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklės taikomos.
- (6) Siekiant pagerinti vidaus rinkos veikimą, būtina nustatyti suderintą sąskaitų faktūrų, susijusių su tam tikru prekių tiekimu ir paslaugų teikimu tarp valstybių, išrašymo terminą.
- (7) Turėtų būti iš dalies pakeisti sąskaitose faktūrose pateiktos informacijos tam tikri reikalavimai siekiant geriau kontroliuoti PVM, laikytis labiau suderinto požiūrio į prekių tiekimą ir paslaugų teikimą tarp valstybių bei toje pačioje valstybėje ir padėti skatinti išrašyti elektronines sąskaitas faktūras.

⁽¹⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

- (8) Elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymas gali padėti įmonėms sumažinti išlaidas ir tapti konkurencingesnėmis, todėl reiktų peržiūrėti galiojančius elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymui taikomus PVM reikalavimus, kad būtų pašalinta esama našta ir įsisavinimo kliūtys. Turėtų būti laikomasi vienodo požiūrio tiek į popierines sąskaitas faktūras, tiek į elektronines sąskaitas faktūras, o popierinių sąskaitų faktūrų išrašymo administracinė našta neturėtų padidėti.
- (9) Vienodo požiūrio taip pat turėtų būti laikomasi mokesčių institucijų kompetencijos atžvilgiu. Jų kontrolės kompetencija ir apmokestinamųjų asmenų teisės ir prievolės turėtų būti taikomos vienodai, neatsižvelgiant į tai, ar apmokestinamasis asmuo pasirenka išrašyti popierines, ar elektronines sąskaitas faktūras.
- (10) Sąskaitose faktūrose būtina nurodyti faktinį tiekimą ir todėl turėtų būti užtikrintas jų autentiškumas, vientisumas ir įskaitomumas. Verslo kontrolės priemonės gali būti naudojamos siekiant nustatyti patikimas sąskaitų faktūrų – tiekimo audito sekas, taip užtikrinant, kad bet kuri sąskaita faktūra (popierinė arba elektroninė) atitiktų tuos reikalavimus.
- (11) Elektroninių sąskaitų faktūrų autentiškumą ir vientisumą taip pat galima užtikrinti naudojant tam tikras turimas technologijas, pvz., apsikeitimo elektroniniais duomenimis ir saugaus elektroninio parašo technologijas. Tačiau, kadangi yra ir kitų technologijų, neturėtų būti reikalaujama, kad apmokestinamieji asmenys naudotų kokią nors konkrečią elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo technologiją.
- (12) Turėtų būti aiškiai nustatyta, kad tuo atveju, kai apmokestinamasis asmuo saugo išrašytas arba gautas sąskaitas faktūras internete, ne tik valstybė narė, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, bet ir valstybė narė, kurioje turi būti sumokėtas mokestis, galėtų susipažinti su tomis sąskaitomis faktūromis kontrolės tikslais.
- (13) Kadangi šios direktyvos tikslų, susijusių su PVM sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių supaprastinimu, atnaujinimu ir suderinimu, valstybės narės negali deramai pasiekti ir tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- (14) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos dėl savo ir Sąjungos interesų parengti lenteles, kurios kuo geriau parodytų šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitiktį, ir viešai jas paskelbti.

- (15) Todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB pakeitimai

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) 17 straipsnio 2 dalies f punktas pakeičiamas taip:

„f) paslaugos teikimas apmokestinamajam asmeniui, kai atitinkamų prekių vertinimas arba su atitinkamomis prekėmis susijęs darbas faktiškai atliekamas valstybės narės, kurioje baigiasi prekių siuntimas ar gabenimas, teritorijoje, jeigu prekės, kurios buvo įvertintos arba su kuriomis buvo dirbama, grąžinamos tam pačiam apmokestinamajam asmeniui toje valstybėje narėje, iš kurios jos iš pradžių buvo išsiųstos ar išgabentos;“;

- 2) 64 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Prekės, nepertraukiamai tiekiamos ilgiau nei vieną kalendorinį mėnesį, kurios siunčiamos ar gabenamos į kitą valstybę narę nei ta, kurioje prasidėjo tokių prekių siuntimas arba gabenimas, ir kurios yra neapmokestinamos PVM arba kurias apmokestinamasis asmuo perveža į kitą valstybę narę savo verslo tikslais, jų neapmokestinant PVM, vadovaujantis 138 straipsnyje nustatytais sąlygomis, laikomos patiektomis pasibaigus kiekvienam kalendoriniam mėnesiui tol, kol prekės baigiamos tiekti.

Paslaugos, už kurias pagal 196 straipsnį PVM turi mokėti įsigyjantis asmuo, nepertraukiamai teikiamos ilgesnį nei vienerių metų laikotarpį, kurio metu sąskaitos nepateikiamos ar neatliekami mokėjimai, laikomos suteiktomis pasibaigus kiekvieniems kalendoriniams metams tol, kol paslaugos baigiamos teikti.

Valstybės narės gali numatyti, kad pirmoje ir antroje pastraipose nenumatytais tam tikrais atvejais nepertraukiamas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas tam tikrą laikotarpį būtų laikomas užbaigtu taikant bent vienerių metų laikotarpį.“;

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

- 3) 66 straipsnio pirmos pastraipos c punktas ir antra pastraipa pakeičiami taip:

„c) kai sąskaita faktūra neišrašoma arba išrašoma vėliau – per nurodytą laiką ne vėliau kaip pasibaigus sąskaitos faktūros išrašymo terminui, kurį nustatė valstybės narės pagal 222 straipsnio antrą pastraipą, arba, jei valstybė narė nėra nustačiusi tokio termino – per nurodytą laikotarpį nuo apmokestinimo momento.

Tačiau pirmoje pastraipoje numatyta nukrypti leidžianti nuostata netaikoma paslaugų teikimui, už kurį PVM turi mokėti įsigyjantis asmuo pagal 196 straipsnį, ir 67 straipsnyje nurodytam prekių tiekimui ar pervežimui.“;

- 4) 67 straipsnis pakeičiamas taip:

„67 straipsnis

Kai 138 straipsnyje nustatytais sąlygomis tiekiamos prekės, kurios siunčiamos ar gabenamos į kitą valstybę narę nei ta, kurioje prasidėjo prekių siuntimas arba gabenimas, yra neapmokestinamos PVM arba kai apmokestinamasis asmuo perveža prekes į kitą valstybę narę savo verslo tikslais, jų neapmokestinant PVM, prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda išrašius sąskaitą faktūrą arba pasibaigus 222 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam terminui, jei sąskaita faktūra nebuvo išrašyta iki tos dienos.

64 straipsnio 1 dalis, 64 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa ir 65 straipsnis netaikomi pirmoje pastraipoje nurodytam prekių tiekimui ir pervežimui.“;

- 5) 69 straipsnis pakeičiamas taip:

„69 straipsnis

Įsigyjant prekes Bendrijos viduje, prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda išrašius sąskaitą faktūrą arba pasibaigus 222 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam terminui, jei sąskaita faktūra nebuvo išrašyta iki tos dienos.“;

- 6) 91 straipsnio 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės sutinka, kad vietoj to būtų taikomas naujausias Europos centrinio banko valiutų keitimo kursas, paskelbtas tuo metu, kai atsiranda prievolė apskaičiuoti PVM. Perskaičiuojant iš vienos valiutos į kitą, kurių nėra viena nėra euro, taikomas kiekvienos valiutos ir euro keitimo kursas. Valstybės narės gali reikalauti, jog joms būtų pranešta apie tai, kad apmokestinamasis asmuo naudojami šia galimybe.

Tačiau tam tikriems pirmoje pastraipoje nurodytiems sandoriams ar tam tikrų kategorijų apmokestinamiesiems asmenims valstybės narės gali toliau taikyti valiutų keitimo kursą, nustatomą pagal Bendrijos nuostatas, kuriomis reglamentuojamas muitinės vertės apskaičiavimas.“;

- 7) Įterpiamas šis straipsnis:

„167a straipsnis

Valstybės narės, taikydamos neprivalomąją sistemą, gali nustatyti, kad apmokestinamųjų asmenų, kuriems prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda pagal 66 straipsnio b punktą, teisė į atskaitą atidedama tol, kol PVM už jam pateiktas prekes ar suteiktas paslaugas sumokamas prekių tiekėjui ar paslaugų teikėjui.

Valstybės narės, kurios taiko pirmoje pastraipoje nurodytą neprivalomąją sistemą, nustato jų teritorijoje ta sistema besinaudojantiems apmokestinamiesiems asmenims taikomą ribą, grindžiamą apmokestinamųjų asmenų metine apyvarta, apskaičiuota pagal 288 straipsnį. Ta riba negali viršyti 500 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta. Valstybės narės, pasikonsultavusios su PVM komitetu, gali padidinti tą ribą iki 2 000 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta. Tačiau valstybės narės, kurios 2012 m. gruodžio 31 d. taikė didesnę nei 500 000 EUR ribą arba lygiavertę sumą nacionaline valiuta, neprivalo konsultuotis su PVM komitetu.

Valstybės narės informuoja PVM komitetą apie nacionalines teisės priemones, patvirtintas remiantis pirma pastraipa.“;

- 8) 178 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) atskaitos tikslais pagal 168 straipsnio a punktą už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas jis privalo turėti pagal XI antraštinės dalies 3 skyriaus 3–6 skirsnius išrašytą sąskaitą faktūrą.“;

- b) c punktas pakeičiamas taip:

„c) atskaitos tikslais pagal 168 straipsnio c punktą už prekių įsigijimą Bendrijos viduje jis privalo 250 straipsnyje numatytoje PVM deklaracijoje nurodyti visą informaciją, kurios reikia norint apskaičiuoti už jo Bendrijos viduje įsigytas prekes mokėtiną PVM sumą, ir privalo turėti pagal XI antraštinės dalies 3 skyriaus 3–5 skirsnius išrašytą sąskaitą faktūrą.“;

- 9) 181 straipsnis pakeičiamas taip:

„181 straipsnis

Valstybės narės gali leisti apmokestinamajam asmeniui, neturinčiam pagal XI antraštinės dalies 3 skyriaus 3–5 skirsnius išrašytos sąskaitos faktūros, atskaityti PVM pagal 168 straipsnio c punktą už prekių įsigijimą Bendrijos viduje.“;

10) 197 straipsnio 1 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) sąskaita faktūra, kurią išrašė apmokestinamasis asmuo, neįsisteigęs asmens, kuriam tiekiamos prekės, valstybėje narėje, yra išrašyta pagal 3 skyriaus 3–5 skirsnius.“;

11) 217 straipsnis pakeičiamas taip:

„217 straipsnis

Šioje direktyvoje „elektroninė sąskaita faktūra“ – sąskaita faktūra, kurioje pateikiama pagal šią direktyvą reikalaujama informacija ir kuri yra išrašyta ir gauta bet kokia elektronine forma.“;

12) Į XI antraštinės dalies 3 skyriaus 3 skirsnį įterpiamas šis straipsnis:

„219a straipsnis

Nedarant poveikio 244–248 straipsnių taikymui, taikomos šios nuostatos:

1. Sąskaitų faktūrų išrašymui taikomos taisyklės, taikomos toje valstybėje narėje, kuri pagal V antraštinės dalies nuostatas laikoma valstybe nare, kurioje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, sąskaitų faktūrų išrašymui taikomos valstybėje narėje, kurioje prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas yra įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinį padalinį, iš kurio jis tiekia prekes ar teikia paslaugas, taikomos taisyklės arba, nesant tokios įsisteigimo vietos arba nuolatinio padalinio, valstybėje narėje, kurioje yra prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo nuolatinė gyvenamoji vieta arba kur jis paprastai gyvena, taikomos taisyklės, kai:

a) prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kuri pagal V antraštinės dalies nuostatas laikoma valstybe nare, kurioje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, arba jo padalinys toje valstybėje narėje nedalyvauja prekių tiekime ar paslaugų teikime, kaip apibrėžta 192a straipsnyje, o asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra asmuo, kuriam tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos.

Tačiau, kai sąskaitą faktūrą išrašo įsigyjantis asmuo (sąskaitų faktūrų išsirašymas), taikomos 1 dalies nuostatos.

b) pagal V antraštinės dalies nuostatas nelaikoma, kad prekės tiekiamos ar paslaugos teikiamos Bendrijos viduje.“;

13) 220 straipsnis pakeičiamas taip:

„220 straipsnis

1. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo užtikrina, kad jis pats ar įsigyjantis asmuo arba – jo vardui ir jo naudai – trečioji šalis išrašytų sąskaitą faktūrą, kai:

1) jis tiekė prekes ar teikė paslaugas kitam apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui;

2) buvo tiekiamos prekės, kaip nurodyta 33 straipsnyje;

3) buvo tiekiamos prekės 138 straipsnyje nustatytomis sąlygomis;

4) buvo atliktas išankstinis mokėjimas į jo sąskaitą prieš atliekant vieną tiekimą iš 1 ir 2 punktuose nurodytų prekių tiekimo atvejų;

5) kitas apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo atliko išankstinį mokėjimą į jo sąskaitą nepasibaigus paslaugų teikimui.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies ir nedarant poveikio 221 straipsnio 2 dalies taikymui, išrašyti sąskaitą faktūrą nereikalaujama, kai teikiamos paslaugos yra neapmokestinamos pagal 135 straipsnio 1 dalies a–g punktus.“;

14) Įterpiamas šis straipsnis:

„220a straipsnis

1. Valstybės narės leidžia apmokestinamiesiems asmenims išrašyti supaprastintą sąskaitą faktūrą bet kuriuo iš šių atvejų:

a) kai sąskaitoje faktūroje nurodyta suma yra ne didesnė kaip 100 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta;

b) kai išrašyta sąskaita faktūra yra dokumentas ar pranešimas, laikomas sąskaita faktūra pagal 219 straipsnį.

2. Valstybės narės neleidžia apmokestinamiesiems asmenims išrašyti supaprastintos sąskaitos faktūros, kai sąskaitos faktūros turi būti išrašytos pagal 220 straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktus arba kai apmokestinamą prekių tiekimą arba paslaugų teikimą vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs toje valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas PVM, arba kurio padalinys toje valstybėje narėje nedalyvauja prekių tiekime ar paslaugų teikime, kaip apibrėžta 192a straipsnyje, o asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra asmuo, kuriam tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos.“;

15) 221, 222, 223, 224 ir 225 straipsniai pakeičiami taip:

„221 straipsnis

1. Valstybės narės apmokestinamiesiems asmenims gali nustatyti prievolę įforminti prekių tiekimą ar paslaugų teikimą sąskaita faktūra nurodant rekvizitus, kurių reikalaujama pagal 226 arba 226b straipsnius, kitais nei 220 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais.

2. Valstybės narės apmokestinamiesiems asmenims, kurie yra įsisteigę jų teritorijoje arba kurie jų teritorijoje turi nuolatinį padalinį, iš kurių vykdomas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, gali nustatyti prievolę įforminti pagal 135 straipsnio 1 dalies a–g punktus PVM neapmokestinamą paslaugų teikimą, kurią tie apmokestinamieji asmenys įvykdė jų teritorijoje arba už Bendrijos ribų, sąskaita faktūra nurodant rekvizitus, kurių reikalaujama pagal 226 arba 226b straipsnius.

3. Valstybės narės gali atleisti apmokestinamuosius asmenis nuo 220 straipsnio 1 dalyje arba 220a straipsnyje nustatytos prievolės sąskaita faktūra įforminti jų atliktą neapmokestinamą prekių tiekimą ar paslaugų teikimą jų teritorijoje, suteikiant teisę atskaityti anksčiau sumokėtą PVM arba jos nesuteikiant, pagal 110 ir 111 straipsnius, 125 straipsnio 1 dalį, 127 straipsnį, 128 straipsnio 1 dalį, 132 straipsnį, 135 straipsnio 1 dalies h–l punktus, 136, 371, 375, 376 ir 377 straipsnius, 378 straipsnio 2 dalį, 379 straipsnio 2 dalį ir 380–390b straipsnius.

222 straipsnis

Jei tiekiamos prekės 138 straipsnyje nurodytomis sąlygomis arba teikiamos paslaugos, už kurias pagal 196 straipsnį PVM turi mokėti įsigyjantis asmuo, sąskaita faktūra išrašoma ne vėliau kaip kito mėnesio, einančio po mėnesio, kuriį įvyksta apmokestinimo momentas, penkioliktą dieną.

Kitų prekių tiekimo ar paslaugų teikimo atveju valstybės narės gali nustatyti apmokestinamiesiems asmenims sąskaitų faktūrų išrašymo terminus.

223 straipsnis

Valstybės narės leidžia apmokestinamiesiems asmenims išrašyti suvestines sąskaitas faktūras, kuriose detalizuojama informacija apie keletą kartų atskirai tiekias prekes arba teiktas paslaugas, jeigu prievolė apskaičiuoti PVM už suvestinėje sąskaitoje faktūroje nurodytas tiekias prekes ar teiktas paslaugas atsiranda tą patį kalendorinį mėnesį.

Nedarant poveikio 222 straipsnio taikymui, valstybės narės gali leisti į suvestines sąskaitas faktūras įtraukti prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, už kuriuos prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda per ilgesnį nei vieno kalendorinio mėnesio laikotarpį.

224 straipsnis

Sąskaitas faktūras gali išrašyti įsigyjantis asmuo, kai prekes jam tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, jei abi šalys yra sudariusios išankstinį susitarimą ir jei yra nustatyta tvarka, pagal kurią tiekiantis prekes arba teikiantis paslaugas apmokestinamasis asmuo pripažįsta kiekvieną sąskaitą faktūrą. Valstybė narė gali reikalauti, kad tokios sąskaitos faktūros būtų išrašomos apmokestinamojo asmens vardu ir jo naudai.

225 straipsnis

Valstybės narės gali nustatyti specialias sąlygas apmokestinamiesiems asmenims tais atvejais, kai trečioji šalis arba įsigyjantis asmuo, kuris išrašo sąskaitas faktūras, yra įsisteigęs šalyje, su kuria nėra pasirašyta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurių taikymo sritis būtų panaši į numatytąją Direktyvoje 2010/24/ES (*) ir Reglamente (EB) Nr. 1798/2003 (**).

(*) 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis (OL L 84, 2010 3 31, p. 1).

(**) 2003 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1798/2003 dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 264, 2003 10 15, p. 1).“;

16) 226 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiamas šis punktas:

„7a) kai prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda gavus apmokėjimą pagal 66 straipsnio b punktą, o teisė į atskaitą įgyjama atsiradus prievolei apskaičiuoti atskaitomą mokesčių, nurodoma „P pinigų apskaitos sistema“;“;

b) įterpiamas šis punktas:

„10a) kai vietoj prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo sąskaitą faktūrą išrašo įsigyjantis asmuo, nurodoma „Sąskaitų faktūrų išsirašymas“;“;

c) 11 punktas pakeičiamas taip:

„11) neapmokestinimo atveju nuoroda į taikytiną šios direktyvos nuostatą arba atitinkamą nacionalinę nuostatą, arba bet kokia kita nuoroda, kad prekių tiekimas ar paslaugų teikimas yra neapmokestinamas;“;

d) įterpiamas šis punktas:

„11a) kai įsigyjančiam asmeniui tenka prievolė sumokėti PVM, nurodoma „Atvirkštinis apmokestinimas“;“;

e) 13 ir 14 punktai pakeičiami taip:

„13) kai taikoma kelionių agentūros maržos apmokestinimo schema, nurodoma „Maržos apmokestinimo schema. Kelionių agentūros“;“;

14) kai taikoma kuri nors iš specialių naudotoms prekėms, meno kūriniams, kolekcionavimo objektams ir antikvariniams daiktams skirtų procedūrų, atitinkamai nurodoma „Maržos apmokestinimo schema. Naudotos prekės“; „Maržos apmokestinimo schema. Meno kūriniai“ arba „Maržos apmokestinimo schema. Kolekcionavimo objektai ir antikvariniai daiktai“;“;

17) Įterpiami šie straipsniai:

„226a straipsnis

Kai sąskaitą faktūrą išrašo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas PVM, arba kurio padalinys toje valstybėje narėje nedalyvauja prekių tiekime ar paslaugų teikime, kaip apibrėžta 192a straipsnyje, ir tiekiantis prekes ar teikiantis paslaugas įsigyjančiam asmeniui, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, apmokestinamasis asmuo gali praleisti 226 straipsnio 8, 9 ir 10 punktuose nurodytus duomenis ir vietoj jų nurodyti tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų apmokestinamąją vertę pateikdamas informacijos apie jų kiekį ar tiekimo (teikimo) apimtį ir pobūdį.

226b straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad pagal 220a straipsnį ir 221 straipsnio 1 bei 2 dalis išrašytose supaprastintose sąskaitose faktūrose būtų nurodomi bent šie rekvizitai:

- a) išrašymo data;
- b) tiekiančio prekes arba teikiančio paslaugas apmokestinamojo asmens identifikavimo duomenys;
- c) tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų rūšies identifikavimo duomenys;
- d) mokėtina PVM suma arba jai apskaičiuoti reikalinga informacija;
- e) kai išrašyta sąskaita faktūra yra dokumentas ar pranešimas, laikomas sąskaita faktūra pagal 219 straipsnį – konkreti ir vienareikšmiška nuoroda į pirminę sąskaitą faktūrą ir konkretūs duomenys, kurie iš dalies keičiami.

Jos negali reikalauti pateikti sąskaitų faktūrų kitų rekvizitų, nei numatyti 226, 227 ir 230 straipsniuose.“;

18) 228 straipsnis išbraukiamas;

19) 230 straipsnis pakeičiamas taip:

„230 straipsnis

Sąskaitoje faktūroje nurodytos sumos gali būti išreikštos bet kuria valiuta, jei mokėtino arba tikslintino PVM suma yra išreikšta nacionaline valstybės narės valiuta, vadovaujantis 91 straipsnyje numatyta valiutų keitimo kurso apskaičiavimo tvarka.“;

20) 231 straipsnis išbraukiamas;

21) XI antraštinės dalies 3 skyriaus 5 skirsnio pavadinimas pakeičiamas taip:

„Popierinės sąskaitos faktūros ir elektroninės sąskaitos faktūros“;

22) 232 ir 233 straipsniai pakeičiami taip:

„232 straipsnis

Elektroninės sąskaitos faktūros naudojimui reikalingas gavėjo sutikimas.

233 straipsnis

1. Tiek popierinės, tiek elektroninės sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas užtikrinamas nuo sąskaitos faktūros išrašymo momento iki jos saugojimo laikotarpio pabaigos.

Kiekvienas apmokestinamasis asmuo nustato, koku būdu užtikrinamas sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas. Tai galima atlikti verslo kontrolės priemonėmis, kuriomis nustatoma patikima sąskaitos faktūros ir prekių tiekimo ar paslaugų teikimo audito seka.

Kilmės autentiškumas – prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo, arba sąskaitos faktūros rengėjo tapatybės nustatymo užtikrinimas.

Sąvoka „turinio vientisumas“ reiškia, kad turinys, kurio reikalaujama pagal šią direktyvą, nėra pakeistas.

2. Elektroninės sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas ir turinio vientisumas užtikrinamas ne tik 1 dalyje apibūdintomis verslo kontrolės priemonėmis, bet ir technologijomis, kurių pavyzdžiai pateikiami toliau:

a) saugiu elektroniniu parašu, kaip apibrėžta 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/93/EB dėl Bendrijos elektroninių parašų reguliavimo sistemos (*) 2 straipsnio 2 punkte, paremtu kvalifikuotu sertifikatu ir sukurtu naudojant saugią parašo formavimo įrangą, kaip apibrėžta Direktyvos 1999/93/EB 2 straipsnio 6 ir 10 punktuose;

b) apsikeitimo elektroniniais duomenimis priemonėmis, kaip apibrėžta 1994 m. spalio 19 d. Komisijos rekomendacijos 1994/820/EB dėl apsikeitimo elektroniniais duomenimis teisinių aspektų (**) 2 straipsnyje, jei susitarime dėl keitimosi numatyta taikyti procedūras, kuriomis užtikrinamas duomenų kilmės autentiškumas ir vientisumas.

(*) OL L 13, 2000 1 19, p. 12.

(**) OL L 338, 1994 12 28, p. 98.“;

23) 234 straipsnis išbraukiamas;

24) 235, 236 ir 237 straipsniai pakeičiami taip:

„235 straipsnis

Valstybės narės gali nustatyti specialias sąlygas, taikomas elektroninėms sąskaitoms faktūroms, išrašomoms jų teritorijoje tiekiant prekes arba teikiant paslaugas iš šalies, su kuria nėra pasirašyta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurių taikymo sritis būtų panaši į numatytąją Direktyvoje 2010/24/ES ir Reglamente (EB) Nr. 1798/2003.

236 straipsnis

Tuo atveju, kai tam pačiam gavėjui vienu kartu siunčiama arba pateikiama keletas elektroninių sąskaitų faktūrų, atskiroms sąskaitoms faktūroms bendri rekvizitai gali būti paminėti tik kartą, jei galima susipažinti su visa kiekvienai sąskaitai faktūrai skirta informacija.

237 straipsnis

Ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai bendrą sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių, taikomų nuo 2013 m. sausio 1 d., poveikio vertinimo ataskaitą, grindžiamą nepriklausomu ekonominiu tyrimu, kurioje visų pirma įvertinama, kiek veiksmingai jos padėjo sumažinti įmonėms tenkančią administracinę našta, ir prirėikus pateikia atitinkamą pasiūlymą iš dalies pakeisti atitinkamas taisykles.“;

25) 238 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Pasikonsultavusios su PVM komitetu ir laikydamosi sąlygų, kurias jos gali nustatyti, valstybės narės gali numatyti, kad toliau nurodytais atvejais sąskaitose faktūrose, skirtose prekių tiekimui ar paslaugų teikimui įforminti, įrašoma tik pagal 226b straipsnį reikalaujama informacija:

a) kai sąskaitoje faktūroje nurodyta suma yra didesnė nei 100 EUR, bet ne didesnė kaip 400 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta;

b) kai dėl komercinės ar administracinės praktikos atitinkamame veiklos sektoriuje arba dėl techninių sąskaitų faktūrų išrašymo sąlygų yra itin sunku įvykdyti visas 226 ar 230 straipsnyje nustatytas prievolės.“;

b) 2 dalis išbraukiama;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės neleidžia išrašyti supaprastintos sąskaitos faktūros, kai sąskaitos faktūros turi būti išrašytos pagal 220 straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktus arba kai apmokestinamą prekių tiekimą arba paslaugų teikimą vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas PVM, arba kurio padalinys toje valstybėje narėje nedaly-

vauja prekių tiekime ar paslaugų teikime, kaip apibrėžta 192a straipsnyje, o asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra asmuo, kuriam tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos.“;

26) 243 straipsnis pakeičiamas taip:

„243 straipsnis

1. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo registruoja, kokios prekės jo arba jo vardu buvo siunčiamos ar gabenamos į paskirties vietą už išgabenimo valstybės narės teritorijos ribų, bet Bendrijos viduje tam, kad jos būtų panaudotos šių prekių vertinimo, su jomis susijusio darbo ar jų laikino naudojimo sandoriams, kaip nurodyta 17 straipsnio 2 dalies f, g ir h punktuose.

2. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo tvarko išsamią apskaitą tokiu būdu, kad būtų galima nustatyti, kokios prekės jam iš kitos valstybės narės buvo išsiųstos toje kitoje valstybėje narėje PVM mokėtoju įregistruoto apmokestinamojo asmens arba jo vardu ir panaudotos teikiant šių prekių vertinimo arba su jomis susijusio darbo paslaugas.“;

27) 246 straipsnis išbraukiamas;

28) 247 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Siekdamą užtikrinti, kad būtų įvykdyti 233 straipsnyje nustatyti reikalavimai, 1 dalyje nurodyta valstybė narė gali reikalauti, kad sąskaitos faktūros būtų saugomos tokios formos, kuria jos buvo išsiųstos ar pateiktos – popierinės ar elektroninės. Be to, elektroninėmis priemonėmis saugomų sąskaitų faktūrų atveju valstybė narė gali reikalauti, kad elektroninėmis priemonėmis taip pat būtų saugomi duomenys, kuriais užtikrinamas sąskaitų faktūrų kilmės autentiškumas ir jų turinio vientisumas, kaip numatyta 233 straipsnyje.

3. 1 dalyje nurodyta valstybė narė gali nustatyti specialias sąlygas, kuriomis draudžiamas ar ribojamas sąskaitų faktūrų saugojimas šalyje, su kuria nėra pasirašyta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurių taikymo sritis būtų panaši į numatytąją Direktyvoje 2010/24/ES ir Reglamente (EB) Nr. 1798/2003 arba į 249 straipsnyje nurodytą teisę susipažinti su tomis sąskaitomis faktūromis elektroninėmis priemonėmis, jas parsisiųsti ir naudoti.“;

29) Į XI antraštinės dalies 4 skyriaus 3 skirsnį įterpiamas šis straipsnis:

„248a straipsnis

Kontrolės tikslais ir sąskaitų faktūrų, susijusių su prekių tiekimu ar paslaugų teikimu jų teritorijoje, ir apmokestinamųjų asmenų, įsisteigusių jų teritorijoje, gaunamų sąskaitų faktūrų atveju valstybės narės tam tikrų apmokestinamųjų asmenų arba tam tikrais atvejais gali reikalauti vertimo į jų valstybines kalbas. Tačiau valstybės narės negali nustatyti bendro reikalavimo išversti sąskaitas faktūras.“;

30) 249 straipsnis pakeičiamas taip:

„249 straipsnis

Kai apmokestinamasis asmuo savo išrašytas ar gautas sąskaitas faktūras saugo elektroninėmis priemonėmis, kuriomis užtikrinama internetinė prieiga prie atitinkamų duomenų, valstybės narės, kurioje jis įsisteigęs, kompetentingos institucijos ir, kai PVM turi būti sumokėtas kitoje valstybėje narėje, tos valstybės narės kompetentingos institucijos kontrolės tikslais turi teisę susipažinti su tomis sąskaitomis faktūromis, jas parsisiųsti ir naudoti.“;

31) 272 straipsnio 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės negali pirmos pastraipos b punkte nurodytų apmokestinamųjų asmenų atleisti nuo su sąskaitų faktūrų išrašymu susijusių prievolių, nustatytų 3 skyriaus 3–6 skirsniuose ir 4 skyriaus 3 skirsnyje.“.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2013 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtąją dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2010 m. liepos 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. REYNERS